

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประการ คือ

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ

สมมติฐานของการวิจัย คือ ลักษณะของนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง ความพร้อมด้านทรัพยากรการบริหาร การบริหารนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง และความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ

ขอบเขตการศึกษาเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขต 50 เขต ประกอบด้วยผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และข้าราชการสังกัดฝ่ายเทศกิจ จำนวน 700 คน ข้าราชการตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจนครบาล 88 สถานี ตำแหน่งผู้กำกับการ รองผู้กำกับการ และข้าราชการตำรวจสังกัดงานจราจร จำนวน 2,819 คน ข้าราชการกรมการขนส่งทางบก สังกัดสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่เขต 5 พื้นที่ จำนวน 726 คน และตัวแทนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง จาก 5,645 วิน จำนวน 5,645 คน รวมประชากรในการศึกษา จำนวน 9,890 คนได้รับแบบสอบถามกลับคืนและสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 1,392 ชุด แบ่งเป็นกลุ่มข้าราชการตำรวจ จำนวน 415 คน กลุ่มตัวแทนวินรถจักรยานยนต์รับจ้าง จำนวน 410 คน กลุ่มข้าราชการกรมการขนส่งทางบก จำนวน 301 คน และกลุ่มข้าราชการกรุงเทพมหานคร จำนวน 266 คน และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 18 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 คน รองผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาล หรือสารวัตรจราจร สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่เขต สังกัดกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม จำนวน 5 คน และตัวแทนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง จำนวน 5 คนและรวมถึงการซักถามหรือสนทนากลุ่ม (focus group) กับตัวแทนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง รวม 21 คน